

РЕШЕНИЕ

№ 8969
София, 24.07.2008

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - I колегия, в съдебно заседание на деветнадесети юни две хиляди и осма година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЦВЕТАНА СУРЛЕКОВА
ГАЛИНА МАТЕЙСКА
ТАТЯНА ХИНОВА
ЕМИЛИЯ КАБУРОВА

при секретар Милка Ангелова и с участието
на прокурора Анна Банкова изслуша докладваното
от съдията ЦВЕТАНА СУРЛЕКОВА
по адм. дело № 6569/2008.

Производството е по чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на адв. Александър Кашъмов, пълномощник на Юрий Вълковски, срещу решение 439/2008г., постановено от тричленен състав на трето отделение на Върховен административен съд по адм. д. № 5161/2007 г. в частта, с която е отхвърлена жалбата му срещу отказ на министъра на културата за предоставяне на достъп до обществена информация, копие от заповед за назначаване на работна група по изготвянето на проект за Наредба по чл. 5, ал. 4 от Закона за закрила и развитие на културата.

Ответникът по жалбата - министърът на културата - чрез процесуалния си представител я оспорва, като обосновава становището си в писмена защита.

Прокурорът от Върховната административна прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба, тъй съдът е тълкувал стеснително понятието "Описание на информацията" по чл. 25, ал. 1, т. 3 от Закона за достъп до информацията до степен на противоречие с вложения в съдържанието му смисъл от законодателя и целта му, насочени към гарантиране в пълен обем на нормативно уреденото с тази материя право на достъп до информация. Според него съдът е игнорирал чл. 26, ал. 1 от ЗДОИ, изброяващ формите на достъп до обществена информация и основателно касаторът поддържал, че посоченото в нормата "копие" е изключение на "устната справка", като визирал документа, представляващ хартиен или друг носител на информацията.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от страна с право на жалба по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК и е допустима процесуално.

При преценката ѝ по същество Върховният административен съд в петчленният си състав установи следното:

Тричленният състав на Върховния административен съд е бил сезиран с жалба от Юрий Вълковски срещу решение на министъра на културата, с което му е отказан достъп на информация.

Съдът е отменил решението в частта, с която е постановено, че срокът за издаване на Наредбата по чл. 5, ал. 4 от Закона за закрила и развитие на културата е шест месечен, като е задължил министъра да се произнесе по искането за достъп до обществена информация за предоставяне на сведения за сроковете, в които работната група е следвало да представи проекта за Наредбата. В останалата част жалбата е отхвърлена като е прието, че така, както е било формулирано искането в първоначалното заявление на жалбоподателя за предоставяне на копие от заповед, не било налице искане за достъп до обществена информация, тъй като според ЗДОИ искането за достъп следвало да съдържа описание на исканата обществена информация предвид разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. В случая се касаело не до такава, а за достъп до документ, като материализиран носител на информацията. В тази връзка е направен извод, че ако информацията не се претендира като описание на сведения или знание за някого или нещо, а само като искане за предоставяне на документ, то не се дължи, поради което отказът на министъра да предостави исканото копие е приет за законосъобразен и жалбата в тази част отхвърлена.

Касаторът оспорва съдебните изводи. Счита, че приетото от съда тълкуване е в нарушение на закона и принципите, относими към правото на достъп до обществена информация. Позовава се и на разбирането, залегнало в Регламента ЕО/1049/2001 г. на Европейския парламент и на Съвета относно публичния достъп до документи на Европейския парламент и на съвета и на Препоръка /2002/2 на Комитета на министрите на държавите, членки на Съвета на Европа, според които документът е информация и информацията е документ.

Върховният административен съд в петчленния си състав намира възраженията на касатора основателни.

Определение на понятието "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ се дава в чл. 2 от същия. Според него това "е всяка информация, обективизирана като хартиен, електронен или друг носител, включително съхранена като звукозапис или видеозапис и събрана или създадена от организация от общественния сектор". В чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ са изброени елементите, които съдържа заявлението, с което се прави искането, като тези, посочени в т. 1, 2 и 4 на същата алинея са задължителни и според ал. 2 ако не се съдържат, заявлението се оставя без разглеждане. Това са: 1- трите имена, съответно наименованието на заявителя, 2 - описание на исканата информация и т. 4 - адреса за кореспонденция. Изискването по т. 3 - предпочитана форма за предоставяне на достъп до исканата информация, не е посочено като задължително изискване, при липсата на което искането да се оставя без разглеждане.

В случая тричленният състав неправилно е приел, че така, както е формулирано първоначалното искане - предоставяне на копие от заповед - не е налице искане за достъп до обществена информация, тъй като не съдържало описание на същата в съответствие с чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Подобен извод е в противоречие с разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ, според която една от формите за предоставяне на достъп до обществена информация са копия на хартиен носител, което в буквален смисъл е достатъчно, за да се приеме, че след като се иска предоставяне на копие от заповедта, е налице валидно искане по смисъла на чл. 24 от ЗДОИ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация - копие от сочената заповед. При това наименованието на същата - за назначаване на работната група по изготвянето на проект на наредба, посочена в чл. 5, ал. 4 от Закона за закрила и развитие на културата - съдържа самото описание на исканата информация, която трябва се съдържа в посочената форма - копие от заповедта. Не е без значение и факта, че според абзац последен - след ал. 4 на чл. 26 от Закона, административният орган е задължен да се съобрази с предпочитаната форма на достъп, която в случая е копие от посочената

заповед. Направеното искане за предоставяне на копие от заповедта не е в противоречие с чл. 27, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като не са налице посочените в него изключващи условия.

Действително документите са материалните носители на информацията, както правилно е приел тричленният състав, но твърде стеснено и необосновано е да се приеме, че в случая се иска копие от заповедта едва ли не самоцелно. Това е така, защото изрично е посочено съдържанието на заповедта, което само по себе си води до извод, че информацията, до която се иска достъп е именно нейното съдържание. Като е приел противното, че не се касае до валидно искане за достъп до информация, а само до предоставяне на документ, съдът е постановил необоснован съдебен акт, в противоречие с цитираните материално правни норми. Като такъв същият е неправилен и следва да се отмени на основание чл. 221 ал. 1 от АПК.

След отмяната на решението в обжалваната му част ще се създаде висящност на жалбата в частта ѝ по първоначалното искане срещу отказа за достъп до исканата информация - копие от посочената заповед. В съответствие с разпоредбата на чл. 222 ал. 1 от АПК, тъй като не е установено съществено нарушение на съдопроизводствените правила и не се налага връщане на делото на тричленният състав за установяване на факти, за които събирането на писмени доказателства не е достатъчно, петчленният състав следва да се произнесе по същество.

По съображенията, изложени относно неправилността на оспореното решение отказът на административния орган - министърът на културата - е незаконосъобразен и като такъв следва да се отмени, като същия бъде задължен в съответствие с чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ да предостави достъп до исканата обществена информация - в случая копие от заповедта.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 1 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Върховният административен съд в петчленен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 439/14.01.2008 г., постановено от тричленен състав на трето отделение на Върховен административен съд по адм. д. № 5161/2007 г. в частта, с която е отхвърлена жалбата на Юрий Димитров Вълковски против отказ на министъра на културата, съдържащ се в негово решение № 97-00-2/21.04.07 г. за предоставяне на достъп до обществена информация относно копие от заповедта за назначаване на работна група по изготвянето на Наредба, посочена в чл. 5, ал. 4 от Закона за закрила и развитие на културата,

КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА :

ОТМЕНЯ отказ на министъра на културата, съдържащ се в негово решение № 97-00-2/21.04.07 г. за предоставяне на достъп до обществена информация на Юрий Димитров Вълковски относно копие от заповедта за назначаване на работна група по изготвянето на Наредба, посочена в чл. 5, ал. 4 от Закона за закрила и развитие на културата и ЗАДЪЛЖАВА министъра на културата да се произнесе по искането за предоставяне на достъп до обществена информация на Юрий Димитров Вълковски относно предоставяне на копие от заповедта за назначаване на работна група.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:**

/п/ Боян Магдалинчев
/п/ Цветана Сурлекова
/п/ Галина Матейска
/п/ Татяна Хинова
/п/ Емилия Кабурова

Ц.С.